

colle lege

Farnost sv. Tomáše, Praha 1. Prosinec 2025, r. XXIX. č. 322

„Vstup do svého nitra; vnitřní člověk přebývá v pravdě.“ (sv. Augustin)

DELEGACE ŘÁDU SV. AUGUSTINA V ČESKÉ REPUBLICE
SI VÁS DOVOLUJE POZVAT NA

JÁHENSKÉ SVĚCENÍ

BRATRŮ

TOMASZE MACHAJE, O.S.A.

A

JAKUBA STARÉHO, O.S.A.

KTERÉ PŘIJMOU Z RUKOU

MONS. KARLA HERBSTA

EMERITNÍHO POMOCNÉHO BISKUPA PRAŽSKÉHO
A TITULÁRNÍHO BISKUPA ZE SICCESI

PROSINEC

SOBOTA

20.

12:15 HOD.

V KOSTELE SV. TOMÁŠE
V PRAZE NA MALÉ STRANĚ

JOSEFSKÁ 28/8, 118 00 PRAHA-MALÁ STRANA

Duchovní význam adventní doby

Adventní doba je časem tichého očekávání, kdy se člověk učí znovu naslouchat tlukotu vlastního srdce i jemnému hlasu Boha. Je to období, které nás zve zpomalit, odložit spěch a nechat v sobě dozrát touhu po světle. Toto světlo není jen obrazem něčeho krásného či povzbudivého – je to sám Ježíš Kristus, ten, který přichází, aby rozptýlil temnotu, v níž se někdy ocitáme.

Advent nás vyzývá, abychom otevřeli své nitro jako dům, kde dlouho nesvítila lampa. Možná jsme zahlceni vlastními starostmi, bolestí či neklidem. Možná je v nás mnoho míst, která bychom nejraději neukazovali – prasklin, kde se usadil prach a stín. Ale právě tam chce vstoupit Kristovo světlo. Ne jako soudce, ale jako ten, kdo léčí. Ne jako uzurpátor, ale jako host, který přichází s jemností a pokojem.

Adventní doba je v křesťanské tradici časem tichého očekávání, ztišení a připravenosti. Je to období, kdy se člověk učí znovu naslouchat – sobě, druhým i Bohu. Jeho duchovní význam se dá vyjádřit v několika rovinách:

- Advent není jen nostalgickým vrácením se k minulosti, kdy lidstvo očekávalo narození Mesiáše. Je také zrcadlem naší současné touhy po pokoji, smyslu a naději. V našem nitru zaznívá tiché „přijď“, které může být stejně tak prosbou o Boží blízkost jako voláním po světle uprostřed temnoty každodenních zkoušek.
- V uspěchané době advent nabízí prostor k zastavení. Nejde o pasivní nečinnost, ale o aktivní hledání klidu. Ticho adventu je jako hluboký nádech před novým začátkem — pomáhá vyčistit myšlenky, vnést řád do nitra a znovu objevit to, co běžně přehluší hluk dní. Prožít advent jako ticho, které léčí.
- Advent vybízí člověka, aby se připravil. Nejen vnější výzdobou či hektickými nákupy, ale především vnitřně, ve svém srdci. Připravenost znamená ochotu nechat se proměnit, přehodnotit své priority a otevřít se tomu, co přichází. Každá zapálená svíce na věnci není jen symbolickým úkonem — může být i malým krokem k tomu, aby světlo proniklo do oblastí našeho života, které zůstaly ve stínu.
- Adventní očekávání není naivní. Bere vážně temnotu světa – lidské slabosti, bolesti, konflikty. Právě uprostřed těchto skutečností však roste naděje. Adventní světlo není oslňující, je jemné a trpělivé. Učí nás, že skutečná naděje se nerodí z moci ani zázraků na počkání, ale z věrného přebývání světla i v malých, nenápadných okamžicích.
- Advent také prohlubuje vědomí, že Bůh přichází v konkrétních vztazích: v lidské blízkosti, laskavosti, v obyčejných gestech milosrdenství. Každý náš čin může být drobným projevem „vtělení“ – přiblížením naděje světu, který ji tolik potřebuje.

- Advent vede k tomu, abychom v sobě nechali uzrát nový pohled: vidět svět ne očima strachu či cynismu, ale očima očekávání. Očekávání neznamená pasivitu — naopak otevírá člověka aktivnímu konání dobra, protože ví, že i jeho maličké úsilí má smysl.
- Duchovní význam adventní doby je tedy především v hlubokém „*ano*“, které říkáme světlu. Je to cesta k vnitřní obnově, k naději a k opravdovému setkání — s Bohem, se sebou samými i s lidmi kolem nás. Advent nás učí, že příchod světla je jistý, ale naše srdce musí být připravené jej přijmout.

Ježíš Kristus je světlo, které neoslňuje, ale zahřívá. Je to světlo, které roste postupně – jako první plameny na adventním věnci. S každou zapálenou svící se náš vnitřní prostor rozjasňuje. S každým aktem tiché dobroty, s každým krokem k druhému člověku, s každou modlitbou, která vytryskne z upřímnosti, vstupuje Kristus blíž.

Advent je tedy víc než liturgická doba. Je to postoj srdce – učení se naději. Světlo, které očekáváme, už svítí; jen se musíme nechat oslovit. Když se otevřeme tomuto světlu, zjistíme, že nás nejen osvětluje, ale i proměňuje. Dává nám odvahu k lásce, trpělivost v těžkostech a radost, která nezávisí na okolnostech.

A tak můžeme v tichu adventních dní šeptat jedině: „Přiď, Pane Ježíši, světlo mého života. Otevírám se Ti.“

*P. Jan Biernat, OSA
Farář*

V adventu: buďte evangeliem!

Každý den v adventu buďte dobrou zprávou pro lidi, které vám Bůh posílá. Pracujte na tom, abyste měnili zlo v dobro, buďte nástrojem v Božích rukou: tam, kde je smutek, vložte radost, tam, kde je nedostatek Boha/lásky, vložte Boha, který je láska.

Mějte odvahu doprovázet Marii na její cestě do Betléma a stejně jako ona vždy pracujte na plnění Boží vůle. Buďte šťastní!

Nový augustinián v komunitě svatého Tomáše.

Od 19. listopadu má naše komunita svatého Tomáše nového augustiniána. Je jím P. Anacleto Morales z Cebu na Filipínách. Anacleto přijíždí do Prahy, aby společně s P. Immanem působil ve filipínských komunitách v České republice, zejména v plzeňské diecézi.

Přejeme mu vše nejlepší a modlíme se za jeho misii pro církve v naší zemi.

Můj pastýř

Každý podzim se na kopci nedaleko našeho domu objeví menší stádo oveček, aby se v následujících několika týdnech postaraly o důsledné spásání veškeré trávy. Jako milovnice zvířat si nemohu upřít radost jít se na ně podívat, a tak se vždy vydám na vycházku jejich směrem. Pohled na tyto roztomilé huňaté tvory mě neomylně přivede na myšlenky o evangelijním dobrém pastýři – o tom, o kterém se též zpívá v krásném žalmu „Hospodin je můj pastýř, nic nepostrádám“ (Žl 23).

V podobenství o dobrém pastýři z Janova evangelia (*Jan* 10) sděluje Pán Ježíš v metaforické formě to nejpodstatnější o sobě a o svém poslání. Řečeno jinými slovy, otevírá svoje srdce a ukazuje, jaký doopravdy je a také jaký je jeho vztah k lidem i k Otci. Když jsem se jednoho dne zamyslela, kdo je pro mě dobrý kněz, odpověď byla zrovna taková – je to ten Pánův služebník, který má Jeho srdce, Jeho smýšlení. Ostatně, právě Petrovi a spolu s ním i všem ostatním apoštolům svěřuje zmrtvýchvstalý Ježíš péči o své ovce (*Jan* 21, 15–17) a podmiňuje ji láskou k němu samému. Je to závět' i příslib jeho náklonnosti k lidem, pravé blízkosti a věrnosti.

Jaký je tedy tento dobrý pastýř, jak sám o sobě mluví? Jeho podstatou není nic jiného než vztah k ovcím: podstata se tak rovná poslání a toto poslání se zakládá na vazbě či vztahu. Vše, co se odehrává mezi pastýřem a jeho stádem, se děje v ovzduší naprosté svobody. Právě svoboda je jakýmsi „kyslíkem“, v němž jediné může hořet plamen lásky. Zde není místo pro jakýkoliv nátlak, lest či manipulaci: pastýř totiž vchází pouze dveřmi, kdežto ten, kdo vniká jinudy, je zloděj a lupič. Jádrem vztahu mezi pastýřem a jeho ovcemi je vzájemná blízkost a důvěrná znalost. Pastýř volá své ovce jménem – zná nejhlubší rovinu jejich bytosti, to, co se vymyká pojmům a je dostupné pouze řeči srdcí. A ovce zas znají jeho hlas, ten jediný neopakovatelný hlas lásky, a důvěřují mu. Věří, že se o ně postará a vyvede je na pastvu, kdežto za cizím nikdy nepůjdou, ale utečou od něho, „protože hlas cizích neznají“ (*Jan* 10,5).

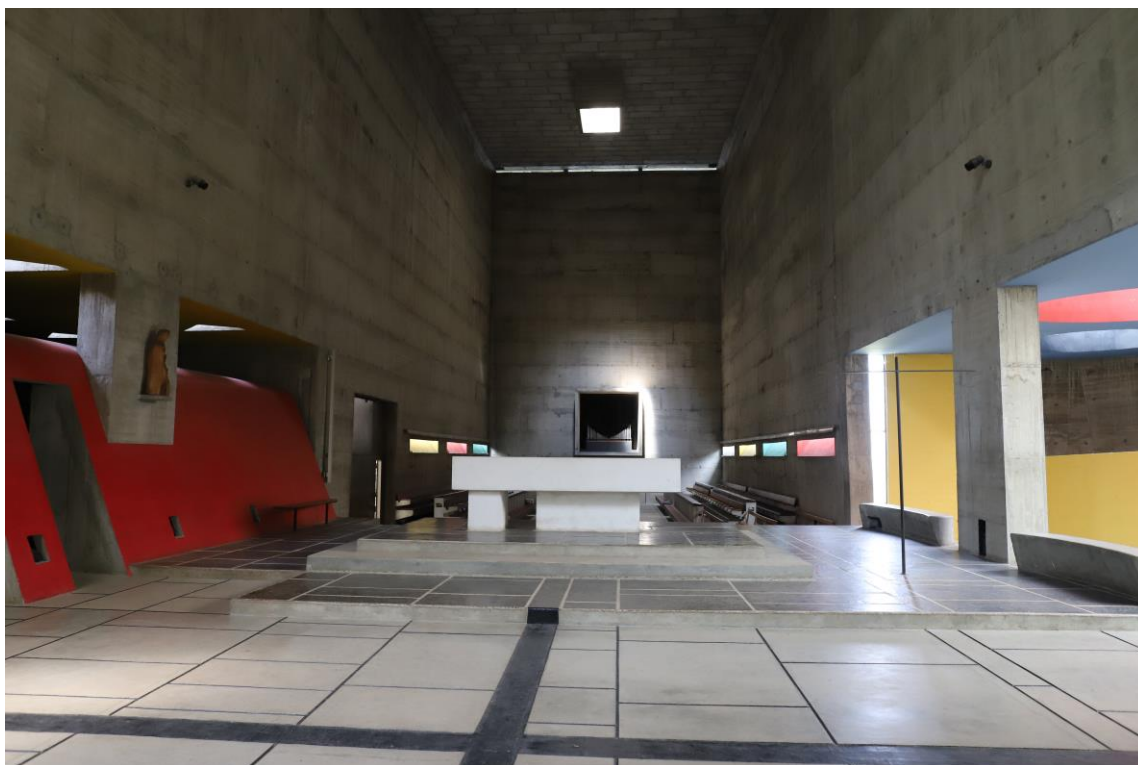
Je také podstatné, že ovce nezůstávají pořád na stejném místě. Pastýř je vyvádí – jak je hezky vidět na kopečku u našeho domu – a posouvá je na stále nové pastviny. Ví, co doopravdy potřebují a kde to najdou, vidí to líp než ony samy. Tak je tomu i na rovině duchovní: kdo se nechá vést Pánem, nalezne více než další a další pastviny – ocitne se před živým pramenem a chlebem věčného života – Bohem samým. Jak slibuje Ježíš Samaritánce, kdo se „napije vody, kterou mu dám já, nebude žíznit navěky, ale voda, kterou mu dám já, stane se v něm pramenem vody tryskající do života věčného.“ (*Jan* 4,14) Anebo vyjádřeno básnickou řečí Janova Zjevení: „Beránek, který je uprostřed před trůnem, bude je pást a vodit k pramenům živé vody.“ (*Zj* 7,17)

Ježíšův vztah k lidem – jazykem evangelijního podobenství k ovcím – je v posledku zrcadlem jeho vztahu s Bohem Otcem a Otcovým vztahem k nám lidem: „Já jsem dobrý pastýř; znám svoje ovce a moje ovce znají mne, jako mne zná Otec a já znám Otce, a za ovce dávám svůj život.“ (*Jan* 10,14–15) Takové je srdce tohoto mého pastýře – toho, kdo stále znovu daruje sám sebe a láskou zvěstuje v Duchu svatém Boží lásku ke každému člověku.

Kateřina Tourková

2. Sakrální architektura současnosti

Klášterní kostel Sainte Marie de La Tourette v Éveux-sur-l'Arbresle ve Francii

Druhou částí pokračuje nová řada současných sakrálních staveb. Dílem, které zde chci přiblížit, nemůže být nic jiného než druhý – a poslední – kostel, který Le Corbusier za života dokončil. Jde o kostel a klášter Sainte Marie de La Tourette u obce Éveux-sur-l'Arbresle nedaleko Lyonu ve střední Francii. Oproti Notre Dame du Haut, o němž jsem psal minule, je výrazně větší, vznikl jako klášterní, nikoli poutní kostel a místo bujných sochařských tvarů nabízí téměř samé pravé úhly.

I za touto zakázkou stojí dominikán abbé Couturier, který využil úspěšné předchozí spolupráce a nabídl Le Corbusierovi postavit též klášter s kostelem. První projekt pochází z roku 1953, druhý z roku 1954, ale hotovo bylo kvůli finančním omezením dominikánského řádu až v roce 1960. Vzniklo ovšem dílo, které se v pozoruhodně široké shodě považuje za jeden z nejlepších, nejobdivovanějších výtvorů nejen sakrální architektury celého 20. století.

Zkoumaný kostel uzavírá tradiční obdélník klášterního komplexu. Je nicméně od budov samotného kláštera oddělen mezerou a tvoří tak samostatný převýšený kvádr z hrubého betonu. Má však malou zvonici, takže dává jasný signál, že se zde nachází kostel, a nikoliv stavba světská. Podíváme-li se dovnitř, lze říci, že se v jistém smyslu jedná o tradiční uspořádání, nachází se tam velký jednolitý interiér s velkým oltářním stolem zvednutým na několika schůdcích, aby na něj bylo odevšad dobře vidět, v druhé části stojí několik řad chórových lavic, po jedné straně je sakristie a po druhé kaple. Věřící i mniši zde tedy měli k dispozici vše, co očekávali. Přesto se nejedná o zcela typický kostel, a to již svým potměněle betonovým charakterem. Nad tmavou kamennou podlahou se totiž strmě tyčí vysoké betonové zdi bez jediné ozdoby, a to celé zakončuje plochý betonový strop, který soustředěnou, abstraktní atmosféru stvrzuje. To ovšem není vše. Do tohoto světa, který by byl málo uspokojujivý, vstupují dva typicky Le Corbusierovské prvky: výrazné barvy a mistrovsky zvládnuté světlo.

Tak například zeď oddělující sakristii od lodi kostela je sytě červená; vnitřní stěna protější kaple zase výrazně žlutá. A do této „hry“ tmy a barev vstupuje nadto několik okenních otvorů, které barevností a zacíleností světla mění celý kostel v komplexní svět odstupňované světelné situace, která si nezádá s mistrovským barokním šerosvitem. Mniši sedící při modlitbě v chórových lavicích mají za zády na každé straně několik úzkých pásů oken, jejichž ostění je natřeno výraznou barvou a vrhá jim světlo přes ramena přímo do zpěvníku.

Na jedné straně kostela je pod stropem horizontální uzounká štěrbina, ne nepodobná úzkému pruhu světla v Ronchamp, jež jsem zmiňoval minule, a na druhé straně naopak tenká štěrbina vertikální, která rozevívá kostel světlu a otevírá ho konceptuálně vnějšmu světu. Obě tato úzká okna vytvářejí dojem, nad nímž je možné se pozastavit, který vyzývá k zamyšlení, jejichž světlo je ovšem regulované a nepřebíjí tak celkovou potmělou atmosféru interiéru. To je částečně dovoleno jen „oknu“, které se nachází přímo uprostřed stropu. Na okno jde o neobvyklé místo, má formu tzv. „světelného kanónu“, jak se nazývá osvětlovací otvor podélného tvaru hlavně, kterou proniká světlo zvenku a v úzkém svazku paprsků ozařuje určité, předem zvolené místo – v tomto případě přibližně prostředek kostela. Ani tento zdroj nepřeváží nad celkovým šerem, ale přináší volně sestupující světelné poselství pocházející z výšiny a jde o vizuálně velmi silný motiv.

Podobné světelné kanony, tentokrát hned tři (modrý, červený a bílý) osvětlují sníženou postranní kapli, kde vedle sebe stojí sedm betonových oltářů, na nichž v době před druhým Vatikánským koncilem sloužili mniši každý svou individuální mši. Dodnes se jedná o nejslavnější místo celého kostela, trvale, ale proměnlivě zalité množstvím barevného světla, pod nímž je každý jako ozářen nebeskými paprsky.

Jiří Tourek

Maria a Alžběta se navzájem „probouzejí“

Navštívení je skutečnou „svátostí přátelství“. Maria sdílí Ducha, který ji zastínil. Alžběta zase Ducha v Marii probouzí. Maria, která až do tohoto okamžiku mlčela, nyní zpívá Magnificat. Nejprve ale musela počkat, až její bližní – přítelkyně – dovolí vytrysknout skrytému prameni. Boží matkou byla sice od začátku, ale přesto bylo třeba, aby ji druhý člověk nazval novým jménem a aby je pro sebe přijala jako zcela pravdivé a skutečné. Maria propuká v radostný jásot. Nesnaží se ukrývat z nějaké falešné pokory ty veliké věci, které se staly jejím údělem. Ví ovšem, že jí je určil Pán a že jedině „jeho jméno je svaté“. Vnímá sama sebe jako plod jeho milosrdenství. Nevnímá potřebu ponížovat se, aby Bůh mohl být větší. Naopak: velikost Boží se projevuje právě v jejím velikém povolání. Proto se odvažuje vyslovit neslýchaná slova: „Blahoslavít mě budou všechna pokolení!“ Proč se tak veliký počet křesťanů bojí ctít Marii, když ona sama v Duchu prorokovala, že ji bude slavit celý svět? Její povolání se přece týká celého světa a svět je musí uznat tak jako povolání jejího Syna.

*(z knihy: Maria v Bibli od Wilfrida Stinissena)
Marie Hradecká*

Adventní projekt 2025

Název projektu: Stravovací program pro chudé a pacienty v šesti augustiniánských farnostech v Keni, kteří byli postiženi těžkými hospodářskými časy

Cíl: Třicet domácností v každé farnosti

Druh pomoci: Potravinové příděly rozdávát jednou za týden po dobu alespoň **tří měsíců**

Zaměření projektu: Zachránit životy zvláště chudých a pacientů, kteří ztratili své živobytí v důsledku těžkých hospodářských časů

Určení příjemců: Strádající domácnosti již byly určeny a takové dostávají jisté potravinové příděly, kdykoli přijdou dary

Základní informace: Ve všech šesti augustiniánských farnostech v Keni existuje mnoho chudých lidí, kterým chybí základní potřeby. Augustiniáni vždy usilovali o to, aby vyhledávali pomoc na podporu těchto domácností. Situace takovýchto domácností se ještě zhoršila hospodářskými obtížemi.

Více informací: P. Juan 602684538

Novoroční vycházku

Zveme všechny milovníky pěší turistiky Prahou na tradiční novoroční vycházku (1. 1. 2026), tentokrát do Bohnic v Praze 8. Sejdeme se na konečné zastávce Vozovna Kobylisy (tramvaje 1,3,6,7,11,17,19,24,25) ve 14:45 h a půjdeme částí naučné stezky Čimický háj (s přírodní památkou Velká skála – starohorní buližníky, dubohabrový les) a částí naučné stezky Botanické zahrady (přírodní památka a vyhlídka Havránka, třešňový sad na místě bývalé vinice zv. Pustá). Procházku ukončíme v Praze-Troji na zastávce autobusu č. 112), odkud dojedeme na stanici metra C Holešovické nádraží. Trasa pohodlné vycházky měří necelé 4 km. V případě nutnosti je možno zavolat na číslo 724924025.

Dobrou chuť

Smažené špece

Pokud máte rádi smažené nudle v čínských restauracích, potom je to jídlo přesně pro Vás. Je to trochu pracné v přípravě, ale potom to jde jedno po druhém, jako když hrom bije.

Budeme potřebovat: 50 dkg libového masa (vepřové, kuře, krůta), 1 mrkev nakrájenou na nudličky, 1 nakrájenou kapii, 4 lžíce mraženého hrášku, kousek pórku, 3 stroužky česneku nakrájeného na plátky, 6 nakrájených žampionů, 3 lžíce omáčky teriyaki, 1 lžící sójové omáčky, 3 lžíce pomerančové šťávy (stačí na to 1 pomeranč), 1 lžička sušeného česneku, ½ lžičky škrobu, kdo má rád pikantnější, tak lžičku mletého zázvoru, a 25 dkg špeclí – váha před uvařením.

Pokud neseženete špece, můžete použít i jiné těstoviny.

Maso nakrájíme na malé kousky a usmažíme ho na trošce oleje skoro do měkka. Vyjmeme ho z pánve, přidáme trochu oleje a už to pojede: dáme mrkev, orestujeme, kapii, pórek, česnek, žampiony, hrášek, chvilku restujeme. Pak přidáme všechno ostatní – omáčky, šťávu, sušený česnek, škrob, maso a zalijeme trochou vody a dusíme ještě tak 4 minuty.

Mezitím jsme si uvařili špece ve slané vodě, scedíme je a promícháme na pánvi se směsí masa a zeleniny, trochu prohřejeme a podáváme.

Přeji Vám klidný advent, hodně pomocníků na cukroví, nejen na konzumaci, ale i na pečení.

Dobrou chuť

Hanka

Víš, že?...

- * Chcete dostávat **denní adventní zamýšlení** na WhatsApp? Napište P. Juanovi 602684538
- * Během adventní doby budou od pondělí do pátku **staročeské roráty**. Začátek mše sv. vždy v 6:45.
- * Na den sv. Barbory, 4. 12., slavíme **pout'** v kapli sv. Barbory při mši sv. **ve 12:15 hod.**
- * V neděli **7. 12.** (druhá adventní neděle) při mši sv. od 9:30 hodin zpívá Svatotomášský sbor
- * V neděli **7. 12.** budou také u nás tradičně Posadas od 12:15 hodin. Všichni jste zváni!
- * V pátek 12.12. od 19 hodin **Slavnost Panny Marie Guadalupské**. Mše sv. (ve španělštině) v 19:00 hodin.
- * **Všechny činnosti** ve farnosti končí před Vánocemi 15. 12. a začínají znovu po Novém roce 7. 1. 2026.
- * **Adventní duchovní obnova** se tentokrát uskuteční 22. 12. 2025 po mši svaté v 18:00 hodin (ke sv. Ritě) v kapli sv. Barbory (přednáška, adorace, modlitba).
- * V pondělí 22. 12. od 15:00 příprava **jesliček** v kostele a úklid. Všichni jste také pozváni.
- * V pátek 26. 12. vás Svatotomášský sbor zve na koncertní provedení **Rybovy Mše vánoční** od 17:00
- * V sakristii už můžete koupit **augustiniánský stolní kalendář na rok 2026**.
- * Každou neděli přede mší sv. se modlíme od 9:00 hod. **sv. růženec**. Můžete se předem domluvit, abychom se pomodlili za vaše intence.
- * **Farní kancelář** bude otevřena vždy ve středu od 16:00 do 17:00 hodin.
- * **Úklid kostela** vždy ve středu dopoledne. Přijďte nám pomoci, pokud máte čas!!
- * Každého 22. v měsíci probíhá po mši sv. ve 12:15 a v 18:00 hodin **pobožnost ke sv. Ritě** v kostele, s požehnáním růží a s modlitbami za lidi v jakékoli nouzi. Všichni jste srdečně pozváni.
- * Na vrátnici kláštera můžete dostat **Svatotomášské černé pivo**, vařené podle receptury, která se zachovala v klášteře od 17. století. Příspěvek za pivo bude použit na opravu varhan kostela sv. Tomáše.

Vánoční trh

V neděli 21. 12. 2025 po české mši svaté proběhne v ambitech kláštera vánoční trh naší farnosti, kde si budete moci zakoupit například vánoční cukroví, nebo jiné drobné dárky. Z výnosu podpoříme misijní dílo augustiniánů v Africe - v Keni.

Počítáme s tím, že se co nejvíce lidí z naší farnosti trhu zúčastní. Tím, že přinesete něco k prodeji, ale také nákupem...!

Lze přinést drobnost, která se na vánoční trh bude hodit. Např. vánoční ozdobu, dekorace, cukroví apod.... V neděli 21. 12. 2025 budou od 9.00 ráno k tomu nachystány stoly v ambitu, kam můžete věci na prodej přinést, aby bylo možné vše připravit k prodeji hned po mši svaté. Samotný prodej bude zajištěn, ale pokud budete mít zájem při něm pomoci, domluvíme se na místě. Děkuje za vaši účast a podporu 😊